

Uitgifte

Repertoriumnummer 2022 /
Datum van uitspraak 16 juni 2022
Rolnummer 2020/AB/633
Beslissing waartegen beroep 12/589/A - 13/599/A - 14/1747/A - 15/330/A - 15/331/A – 16/175/A.

Uitgereikt aan

op
€
JGR

Arbeidshof te Brussel

zevende kamer

Arrest

SOCIALE ZEKERHEIDSRECHT WERKNEMERS - bijdragen werkgevers
tegensprekelijk arrest
definitief

RIJKSDIENST VOOR SOCIALE ZEKERHEID, ON 0206.731.645, met zetel te 1060 Brussel, Victor Hortaplein, 11, appellant, vertegenwoordigd door mr.

tegen

TVBASTARDS nv, ON 0445.055.103, met zetel te 1800 Vilvoorde, Medialaan 1, geïntimeerde, vertegenwoordigd door mr.

Gelet op de stukken van de rechtspleging, in het bijzonder op:

- het voor eensluidend verklaarde afschrift van het tussenvonnis, uitgesproken door de arbeidsrechtbank Leuven op 23 mei 2016, tweede kamer, in de samengevoegde zaken met algemene rolnummers 12/589/A, 13/599/A, 14/1747/A, 15/330/A 15/331/A en 16/175/A.
- het voor eensluidend verklaarde afschrift van het bestreden eindvonnis, uitgesproken door de arbeidsrechtbank Leuven op 24 april 2017, tweede kamer, in de samengevoegde zaken met algemene rolnummers 12/589/A, 13/599/A, 14/1747/A, 15/330/A 15/331/A en 16/175/A.
- het verzoekschrift tot hoger beroep, neergelegd ter griffie op 28 oktober 2020;
- de neergelegde conclusies;
- de neergelegde stukken.

I. FEITEN

I.1

De nv TvBastards, de rechtsoptvolger van de nv Studio-A, is een televisieproductiemaatschappij die televisieprogramma's maakt, zoals de soap 'Familie', voor de nv DPG Media Group, de rechtsoptvolger van de Vlaamse Media Maatschappij.

Voor het maken van haar televisieprogramma's doet de nv TvBastards als productiehuis een beroep op o.a. acteurs en regisseurs.

Veel van deze acteurs, regisseurs, e.a. worden aangeworven op grond van een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde duur, waarin voorzien wordt in een maandelijks brutoloon.

Daarnaast voorziet de nv TvBastards, veelal via een afzonderlijke overeenkomst, in een (forfaitaire) vergoeding voor de overdracht van auteursrechten en naburige rechten ten voordele van deze acteurs, regisseurs, e.a.

I.2

In 2009 voerde de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid (RSZ) een onderzoek uit bij de nv Studio-A, de rechtsvoorganger van de nv TvBastards, naar de aard van de uitbetaalde vergoedingen voor de overdracht van auteursrechten en naburige rechten.

Op basis van de resultaten van het onderzoek oordeelde de RSZ, bij beslissing van 10 maart 2011, dat de vergoedingen voor de overdracht van auteursrechten en naburige rechten als loon moeten worden beschouwd waarop socialezekerheidsbijdragen verschuldigd zijn.

Bij beslissing van 18 januari 2012 is de RSZ, op basis van artikel 22 van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der werknemers, overgegaan tot ambtshalve regularisatie van de vergoedingen voor de overdracht van auteursrechten en naburige rechten voor de periode van het eerste kwartaal 2008 t.e.m. het vierde kwartaal 2010.

Vervolgens ging de RSZ over tot de ambtshalve regularisatie van de vergoedingen voor de overdracht van auteursrechten en naburige rechten voor de periode van het eerste kwartaal 2011 t.e.m. het eerste kwartaal 2015.

I.3

De berichten van wijziging der bijdragen werden aan de nv TvBastards overgemaakt.

De nv TvBastards betaalde de gevorderde sociale bijdragen en bijhorigheden niet omdat ze het standpunt van de RSZ betwist.

De RSZ was bijgevolg genoodzaakt zich tot de bevoegde arbeidsrechtbank te wenden om het geschil te beslechten.

II. Procedure in eerste aanleg

II.1

Op 6 april 2012 is de RSZ overgegaan tot dagvaarding van de nv Studio-A, de rechtsvoorganger van de nv TvBastards, voor de arbeidsrechtbank Leuven.

De zaak werd ingeschreven onder het algemeen rolnummer 12/589/A.

De vordering van de RSZ strekte ertoe de nv Studio-A te veroordelen tot het betalen van sociale bijdragen en bijdrageopslagen voor de periode van het eerste kwartaal 2008 t.e.m. het eerste kwartaal 2011 t.w.v. 850.041,75 euro, meer de interesten vanaf 14 maart 2012 tot de dag der gehele betaling en de kosten van het geding.

II.2

Op 20 maart 2013 is de RSZ overgegaan tot dagvaarding van de nv TvBastards voor de arbeidsrechtbank Leuven.

De zaak werd ingeschreven onder het algemeen rolnummer 13/559/A.

De vordering van de RSZ strekte ertoe de nv TvBastards te veroordelen tot het betalen van sociale bijdragen en bijdrageopslagen voor de periode van het eerste kwartaal 2011 t.e.m. het eerste kwartaal 2012 t.w.v. 266.779,06 euro, meer de interesten vanaf 21 februari 2013 tot de dag der gehele betaling en de kosten van het geding.

II.3

Op 5 november 2014 is de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid (RSZ) overgegaan tot dagvaarding van de nv TvBastards voor de arbeidsrechtbank Leuven.

De zaak werd ingeschreven onder het algemeen rolnummer 14/1747/A.

De vordering van de RSZ strekte ertoe de nv TvBastards te veroordelen tot het betalen van sociale bijdragen en bijdrageopslagen voor de periode van het eerste kwartaal 2012 t.e.m. het eerste kwartaal 2013 t.w.v. 242.626,05 euro, meer de interesten vanaf 11 september 2014 tot de dag der gehele betaling en de kosten van het geding.

II.4

Op 12 maart 2015 is de RSZ overgegaan tot dagvaarding van de nv TvBastards voor de arbeidsrechtbank Leuven.

De zaak werd ingeschreven onder het algemeen rolnummer 15/330/A.

De vordering van de RSZ strekte ertoe de nv TvBastards te veroordelen tot het betalen van sociale bijdragen en bijdrageopslagen voor de periode van het derde kwartaal 2013 t.w.v. 18.945,57 euro, meer de interesten vanaf 5 februari 2015 tot de dag der gehele betaling en de kosten van het geding.

II.5

Op 6 maart 2015 is de RSZ overgegaan tot dagvaarding van de nv TvBastards voor de arbeidsrechtbank Leuven.

De zaak werd ingeschreven onder het algemeen rolnummer 15/331/A.

De vordering van de RSZ strekte ertoe de nv TvBastards te veroordelen tot het betalen van sociale bijdragen en bijdrageopslagen voor de periode van het eerste, tweede en vierde kwartaal 2013 en het eerste kwartaal 2014 t.w.v. 205.658,75 euro, meer de interesten vanaf 22 januari 2015 tot de dag der gehele betaling en de kosten van het geding.

II.6

Op 22 januari 2016 is de RSZ overgegaan tot dagvaarding van de nv TvBastards voor de arbeidsrechtbank Leuven.

De zaak werd ingeschreven onder het algemeen rolnummer 16/175/A.

De vordering van de RSZ strekte ertoe de nv TvBastards te veroordelen tot het betalen van sociale bijdragen en bijdrageopslagen voor de periode van het eerste kwartaal 2014 t.e.m. het eerste kwartaal 2015 t.w.v. 234.054,39 euro, meer de interesten vanaf 10 december 2015 tot de dag der gehele betaling en de kosten van het geding.

II.7

De partijen werden gehoord in de uiteenzetting van hun argumenten en middelen op de openbare zitting van de arbeidsrechtbank Leuven van 25 april 2016.

II.8

De arbeidsrechtbank Leuven besliste in het beschikkend gedeelte van het tussenvonnis van 23 mei 2016:

- de zaken gekend onder de algemene rolnummers 12/589/A, 13/599/A, 14/1747/A, 15/330/A 15/331/A en 16/175/A samen te voegen conform artikel 30 Ger.W.;
- vooraleer zich verder ten gronde uit te spreken, de debatten te heropenen teneinde:
 - de nv TvBastards toe te laten de arbeidsovereenkomsten van alle werknemers, alsook de overeenkomsten voor de overdracht van auteursrechten aan de RSZ te overhandigen;
 - de nv TvBastards toe te laten de rechtbank te informeren over de vraag hoe de [auteurs]rechten concreet werden geëxploiteerd.

II.9

De partijen werden, na het tussenvonnis van 23 mei 2016, opnieuw gehoord in de uiteenzetting van hun argumenten en middelen op de openbare zitting van de arbeidsrechtbank Leuven van 27 maart 2017.

II.10

De arbeidsrechtbank Leuven besliste in het op tegenspraak gewezen eindvonnis van 24 april 2017:

- de vorderingen ontvankelijk doch ongegrond te verklaren;
- de RSZ af te wijzen van zijn vorderingen;
- de RSZ te veroordelen tot de kosten van het geding, waarbij de kosten in hoofde van de beide partijen werden vereffend.

De RSZ voelt zich gegriefd door het eindvonnis van 24 april 2017, reden waarom hij zich tot het arbeidshof heeft gewend.

III. Procedure in hoger beroep

Bij verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het arbeidshof Brussel op 28 oktober 2020, stelde de RSZ hoger beroep in tegen het eindvonnis van de arbeidsrechtbank Leuven van 24 april 2017.

De zaak werd ingeschreven onder het algemeen rolnummer 2020/AB/633.

Bij beschikking van het arbeidshof Brussel van 11 december 2020 werden overeenkomstig artikel 747, §2 Ger. W. conclusietermijnen en een rechtsdag bepaald.

Bij (synthese)besluiten, neergelegd ter griffie op 11 augustus 2021, vordert de RSZ:

- het hoger beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren;
- het vonnis van de eerste rechters te hervormen;
- de nv TvBastards te veroordelen tot betaling van de volgende sommen aan de RSZ:
 - 242.626,05 euro, meer de verwijlinteressen vanaf 12 september 2014 op een bedrag van 199.586,49 euro;
 - 266.779,06 euro, meer de verwijlinteressen vanaf 22 februari 2013 op een bedrag van 255.771,83 euro;
 - 850.041,75 euro, meer de verwijlinteressen vanaf 15 maart 2012 op een bedrag van 680.655,39 euro;
 - 205.658,75 euro, meer de verwijlinteressen vanaf 23 januari 2015 op een bedrag van 176.175,70 euro;
 - 18.945,57 euro, meer de verwijlinteressen vanaf 6 februari 2015 op een bedrag van 15.941,12 euro;
 - 234.054,39 euro, meer de verwijlinteressen vanaf 11 december 2015 op een bedrag van 201.482,20 euro;
- de nv TvBastards te veroordelen tot de gerechtskosten.

Bij (synthese)besluiten, neergelegd ter griffie op 15 oktober 2021, vordert de nv TvBastards:

- het hoger beroep van de RSZ ontvankelijk maar ongegrond te verklaren;
- het vonnis van de eerste rechters te bevestigen in al zijn beschikkingen;
- de RSZ te verwijzen in de kosten.

De partijen hebben hun grieven en middelen uiteengezet op de openbare zitting van 21 april 2022.

Na het sluiten van de debatten nam het arbeidshof de zaak in beraad om bij arrest uitspraak te doen.

IV. Grieven van het hoger beroep

IV.1

De RSZ is gegriefd door het eindvonnis van 24 april 2017.

Volgens de rijksdienst stuit een dagvaarding de verjaringstermijn tot de datum van de definitieve beslissing, d.w.z. tot het vonnis of arrest in kracht van gewijsde is getreden. Het eindvonnis van 24 april 2017 werd nooit betekend en is geen definitieve beslissing die een einde maakt aan de stuiting van de verjaring door dagvaarding. Er is geen nieuwe verjaringstermijn beginnen lopen vanaf het eindvonnis van 24 april 2017. De vorderingen van de RSZ zijn niet verjaard en het hoger beroep is ontvankelijk.

Er werd geen hoger beroep ingesteld tegen het tussenvonnis van 23 mei 2016 omdat het een vonnis is alvorens recht te doen, waarin geen eindbeslissing werd genomen.

De forfaitaire vergoeding voor de overdracht van auteursrechten en naburige rechten is een voordeel ingevolge de dienstbetrekking en moet als loon worden beschouwd in de zin van artikel 2 van de Loonbeschermingswet. Op deze vergoedingen zijn sociale bijdragen verschuldigd, zoals door het Hof van Cassatie werd bevestigd in zijn arrest van 15 september 2014.

IV.2

De nv TvBastards verwerpt de grieven en middelen van de RSZ en vraagt het arbeidshof het bestreden eindvonnis van 24 april 2017 integraal te bevestigen.

Het eindvonnis van 24 april 2017 is een 'definitieve beslissing' als bedoeld in artikel 2242, §1, tweede lid, oud B.W. Vanaf 24 april 2017 kwam een einde aan de stuiting van de verjaringstermijn en is een nieuwe verjaringstermijn van drie jaar beginnen lopen. Het hoger beroep werd ingesteld op 28 oktober 2020, dus na het verstrijken van de driejarige verjaringstermijn, zodat alle vorderingen van de RSZ verjaard zijn.

Het hoger beroep is beperkt tot het eindvonnis van 24 april 2017. De geschilpunten waarover de eerste rechters zich hebben uitgesproken in het tussenvonnis van 23 mei 2016 kunnen niet meer ter discussie worden gesteld. In hoger beroep kan alleen nog geoordeeld worden of er aan de voorwaarde is voldaan dat de voor de overgedragen rechten betaalde vergoedingen werden toegekend met het oog op een effectieve exploitatie daarvan, en/of zij niet werden overeengekomen als een bijkomende tegenprestatie van arbeid.

De overdracht van de exploitatierechten werd billijk vergoed en was geen bijkomende tegenprestatie van arbeid. Dat blijkt uit het ruime gebruik dat de afnemer maakte van de overgedragen primaire, secundaire en tertiaire exploitatierechten.

V. Bespreking

V.1 Ontvankelijkheid hoger beroep

Het bestreden vonnis van de arbeidsrechtbank Leuven dateert van 24 april 2017.

Dat vonnis werd kennelijk niet betekend.

Bij verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het arbeidshof Brussel op 28 oktober 2020, heeft de RSZ hoger beroep ingesteld tegen het eindvonnis van de arbeidsrechtbank Leuven van 24 april 2017.

Het hoger beroep werd ingesteld binnen de termijn voorzien in artikel 1051 Ger.W.

Het verzoekschrift voldoet aan de vormvoorschriften van artikel 1057 Ger.W.

Het hoger beroep is tijdig en regelmatig naar vorm ingesteld. Het is ontvankelijk, d.w.z. dat het kan worden onderzocht en beoordeeld.

V.2 Verjaring

V.2.1

De nv TvBastards beweert dat de vorderingen van de RSZ verjaard zijn aangezien het hoger beroep werd aangetekend op 28 oktober 2020, dit is na het verstrijken van de (verlengde) verjaringstermijn van drie jaar die een aanvang nam vanaf het eindvonnis van 24 april 2017 en op 17 juni 2020 verstreek.

Dat standpunt kan door het arbeidshof niet worden bijgetreden.

V.2.2

Artikel 42, eerste lid, van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders stelt dat de schuldvorderingen van de RSZ op de werkgevers verjaren na drie jaar vanaf de opeisbaarheid van de bedoelde schuldvorderingen.

Artikel 42, achtste lid, 1° van de wet van 27 juni 1969 bepaalt dat de verjaring van de vorderingen van de RSZ op de werkgevers worden gestuit op de wijze bepaald in de artikelen 2244 en volgende van het Burgerlijk Wetboek.

Artikel 2244, §1, eerste lid, oud B.W. stelt dat een dagvaarding voor het gerecht, betekend aan hem die wil beletten de verjaring te verkrijgen, een burgerlijke stuiting vormt.

Een dagvaarding voor het gerecht stuit de verjaring tot het tijdstip waarop een ‘definitieve beslissing’ wordt uitgesproken (art. 2244, §1, tweede lid, oud B.W.).

Onder ‘definitieve beslissing’ moet worden begrepen een uitspraak van een vonnis of arrest dat een einde maakt aan het geding (Cass., 30 januari 1997, S.96.159.N, www.iuportal.be).

De stuiting van de verjaring als bedoeld in artikel 2244, §1, oud B.W. duurt voort tijdens het aanhangig zijn van de zaak tot de ‘definitieve beslissing’, d.w.z. *“tot na het beëindigen van het geding”* (Parl. St., Kamer, 2007-2008, verslag namens commissie voor de justitie, Doc 52, 0832/006, 9).

De parlementaire voorbereiding bij de wet van 25 juli 2008 tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek [...] verduidelijkt hoe het begrip ‘definitieve beslissing’ moet worden begrepen.

“Dit moet worden begrepen in de zin dat de stuiting van de verjaring voortduurt tot op de dag van de uitspraak van het vonnis of arrest dat een einde maakt aan het geding, dus nadat alle eventuele mogelijkheden tot voorziening zijn uitgeput (verzet, hoger beroep, voorziening in cassatie)” (Parl. St., Kamer, 2007-2008, verslag namens commissie voor de justitie, Doc 52, 0832/006, 9).

Met het invoeren van de term ‘definitieve beslissing’ in artikel 2244, §1, tweede lid, oud B.W. streefde de wetgever ernaar de vroegere rechtspraak van het Hof van Cassatie over artikel 2244, §1, oud B.W. te bevestigen (Parl. St., Kamer, 2007-2008, verslag namens com-

missie voor de justitie, Doc 52, 0832/006, 7-10; A. Van Oevelen, Krachtlijnen van de bevrijdende verjaring in het burgerlijk recht, in A. Van Regenmortel, R. Janvier, V. Vervliet (eds.), *Actuele problemen van het socialezekerheidsrecht. Verjaring en sociale zekerheid*, Die Keure, Brugge, 2011, 51).

Het arrest van het Hof van Cassatie van 30 januari 1997 is derhalve nog steeds relevant.

“Onder definitieve beslissing moet worden begrepen een uitspraak van een vonnis of arrest dat een einde maakt aan het geding.

(...)

Het middel dat aanvoert dat de stuiting door een dagvaarding voor het gerecht voortduurt tot aan de uitspraak die de vordering betreffende het betwiste recht heeft afgewezen in de aanleg die door die dagvaarding werd ingeleid, faalt naar recht” (Cass., 30 januari 1997, S. 96.159.N, www.juportal.be).

V.2.3

Op 6 april 2012 is de RSZ overgegaan tot dagvaarding van de nv Studio-A, de rechtsvoorganger van de nv TvBastards, voor de arbeidsrechtbank Leuven.

Vervolgens is de RSZ op 20 maart 2013, 5 november 2014, 6 maart 2015, 12 maart 2015 en 22 januari 2016 overgegaan tot dagvaarding van de nv TvBastards voor de arbeidsrechtbank Leuven.

Al deze dagvaardingen stuiten de verjaring als bedoeld in artikel 42, eerste lid, van de wet van 27 juni 1969 en dit tot het tijdstip van de ‘definitieve beslissing’ (art. 2244, §1, tweede lid, oud B.W.).

Vervolgens werden, in het tussenvonnis van 23 mei 2016, alle zaken samengevoegd conform artikel 30 Ger.W.

Het eindvonnis van 24 april 2017 werd niet betekend. De mogelijkheid om hoger beroep aan te tekenen, bleef bestaan. Het eindvonnis van 24 april 2017 trad niet in kracht van gewijsde.

Het eindvonnis van 24 april 2017 kan dan ook niet beschouwd worden als een ‘definitieve beslissing’ als bedoeld in artikel 2244, §1, tweede lid, oud B.W.

In die zin maakte het eindvonnis van de arbeidsrechtbank Leuven van 24 april 2017 geen einde aan de stuiting van de verjaring door de (respectievelijke) dagvaarding(en) (vgl. Cass., 30 januari 1997, S. 96.159.N, www.juportal.be).

Al het voorgaande doet besluiten dat, op het ogenblik van het instellen van het hoger beroep op 28 oktober 2020, de vorderingen van de RSZ niet verjaard waren.

V.3 Omvang van het hoger beroep

V.3.1

Op 23 mei 2016 spraken de eerste rechters een tussenvonnis uit, zonder evenwel een beslissing te nemen over de ontvankelijkheid of de gegrondheid van de vorderingen van de RSZ.

Het tussenvonnis beperkte zich, in het beschikkend gedeelte, tot het samenvoegen van de verschillende zaken. Ook heropende de arbeidsrechtbank, vooraleer ten gronde uitspraak te doen, de debatten om de nv TvBastards toe te laten *“de arbeidsovereenkomsten van alle werknemers, alsook de overeenkomsten overdracht van auteursrechten”* aan de RSZ te overhandigen en de rechtbank te informeren *“hoe de [auteurs]rechten concreet werden geëxploiteerd”*.

V.3.2

In het overwegend gedeelte van het tussenvonnis van 23 mei 2016 analyseerden de eerste rechters op verkennende en algemene wijze de in de (synthese)conclusies aangehaalde feiten, wetsbepalingen en rechtspraak die op het geschil betrekking konden hebben.

Finaal oordeelden de eerste rechters in het overwegend gedeelte van het tussenvonnis van 23 mei 2016, m.n. onder punt 3.3, dat de vergoedingen voor de overdracht van auteursrechten en naburige rechten, die voortvloeien uit de overdracht van vermogensrechten aan de werkgever, *“geen arbeidsrechtelijk loon”* zijn.

Volgens het arbeidshof betreft dat oordeel van de eerste rechters een ‘eindbeslissing’, d.w.z. een beslissing waarbij de rechter over een geschilpunt op definitieve en onherroepelijke wijze standpunt inneemt over het gelijk of ongelijk van de partijen, met uitputting van zijn rechtsmacht om te oordelen over dat geschilpunt tot gevolg.

De eerste rechters hebben, door te oordelen dat de vergoedingen voor de overdracht van auteursrechten en naburige rechten geen arbeidsrechtelijk loon zijn, definitief en onherroepelijk een (juridisch) principe aangenomen en/of een wetbepaling uitgelegd dat hun latere

beslissing over de vorderingen van de RSZ heeft beïnvloed, ook al werd het geschil pas in het eindvonnis van 24 april 2017 in zijn geheel beslecht (vgl. Cass., 26 februari 2014, P.13.1637.F, www.juportal.be; Cass., 20 maart 2003, C.01. 0269.F, www.juportal.be).

Door alzo te oordelen, hebben de eerste rechters m.a.w. op definitieve en onherroepelijke wijze bepaald dat het (juridisch) standpunt dat de nv TvBastards over dit specifiek geschilpunt verdedigde, correct was en moest worden bevestigd.

De eerste rechters hebben hierdoor een ‘eindbeslissing’ genomen en hun rechtsmacht over dat specifieke geschilpunt uitgeput in het tussenvonnis van 23 mei 2016.

V.3.3

Tegen het tussenvonnis van 23 mei 2016 werd geen hoger beroep ingesteld. Alleen tegen het eindvonnis van 24 april 2017 werd hoger beroep aangetekend.

Het tot het eindvonnis beperkt hoger beroep laat niet toe een eindbeslissing te hervormen die is vervat in een in dezelfde zaak gewezen doch niet geappelleerd tussenvonnis (Cass., 5 oktober 1990, *Arr.Cass.*, 1990-91, 127; Cass., 23 maart 1990, *Arr.Cass.*, 1989-90, 963; C. Van Severen, Hoger beroep tegen een eindbeslissing in een tussenvonnis, *NJW*, 2014, nr. 309, 759).

In die zin kan het arbeidshof, zonder het gezag van gewijsde te schenden, niet langer oordelen over de voornoemde eindbeslissing die vervat is in het door de eerste rechters gewezen tussenvonnis van 23 mei 2016 waartegen geen hoger beroep werd ingesteld.

Het arbeidshof dient zich derhalve neer te leggen bij wat de eerste rechters daarover in het tussenvonnis van 23 mei 2016 definitief hebben beslist, m.n. dat de vergoedingen voor de overdracht van auteursrechten en naburige rechten geen arbeidsrechtelijk loon zijn.

V.3.4

Voor het overige werden in het tussenvonnis van 23 mei 2016 door de eerste rechters geen andere definitieve en onherroepelijke standpunten ingenomen over het gelijk of ongelijk van de partijen, met uitputting van hun rechtsmacht als bedoeld in artikel 19, eerste lid, Ger.W. tot gevolg.

Met uitzondering van wat onder punt V.3.2 werd uiteengezet, bespraken de eerste rechters, in het overwegend gedeelte van het tussenvonnis van 23 mei 2016, op verkennende en algemene wijze de relevante wetsbepalingen en rechtspraak, zonder op definitieve en onher-

roepelijke wijze te bepalen welke principes moesten worden aangenomen en/of hoe de wetsbepalingen definitief moesten worden uitgelegd om het geschil finaal te beslechten.

Hoogstens was er sprake van een uitlegging *prima facie*.

Er werden, in tegenstelling tot wat de nv TvBastards beweert, in het tussenvonnis van 23 mei 2016 geen andere eindbeslissingen genomen over (juridische) “*beginselen*” en/of “*principes*” waarop de latere beslissing over de vorderingen van de RSZ moest steunen.

Het is pas in het eindvonnis van 24 april 2017 dat de eerste rechters voor het eerst te kennen gaven welke “*krachtlijnen*” (wetsbepalingen/rechtspraak) voor hen bepalend waren en/of hoe deze moesten worden begrepen om het geschilpunt definitief te beslechten.

V.3.5

Met uitzondering van de eindbeslissing in het tussenvonnis van 23 mei 2016, waarbij geoordeeld werd dat de vergoedingen voor de overdracht van auteursrechten en naburige rechten geen arbeidsrechtelijk loon zijn, hebben de eerste rechters *alle overige* eindbeslissingen, met uitputting van rechtsmacht als bedoeld in artikel 19, eerste lid, Ger.W., genomen in het eindvonnis van 24 april 2017.

Uit het voorgaande volgt dat de appelrechters, naar aanleiding van het hoger beroep tegen het eindvonnis van 24 april 2017, met uitzondering van de eindbeslissing waarbij geoordeeld werd dat de vergoedingen voor de overdracht van auteursrechten en naburige rechten geen arbeidsrechtelijk loon zijn, vrij kunnen oordelen over alle overige geschilpunten van de voorliggende zaak.

Het arbeidshof kan dan ook niet aannemen dat, door alleen hoger beroep aan te tekenen tegen het eindvonnis van 24 april 2017 en niet tegen het tussenvonnis van 23 mei 2016, het hoger beroep beperkt moet worden “*tot de vraag of de betaalde vergoedingen werden toegekend in ruil voor een reële exploitatie van de overgedragen rechten, dan wel een bijkomende vergoeding voor arbeid betreft*”.

V.4 Gegrondheid

V.4.1

Werknemers die een auteurswerk (creatie, acteerprestatie, enz.) realiseren worden beschermd door het auteursrecht. Ze kunnen aanspraak maken op de intellectuele eigendomsrechten verbonden aan hun auteurswerk. Werknemers die een auteursrechtelijk werk tot

stand brengen, verkrijgen vermogensrechten en morele rechten met betrekking tot hun creaties of prestaties. De vermogensrechten (of exploitatierechten) laten hen toe om hun auteurswerk te exploiteren waardoor zij uit hun auteurswerk een (financieel) voordeel kunnen halen. Het is, in de regel, mogelijk voor werknemers om hun vermogensrechten verbonden aan hun auteurswerk over te dragen aan hun werkgever (P. De Wulf, S. Diels, Overdracht van intellectuele rechten en de arbeidsovereenkomst, *Or.*, 2008, afl. 6, 145-159).

Deze regeling steunt op de bepalingen van de wet van 30 juni 1994 betreffende het auteursrecht en de naburige rechten, sinds 1 januari 2015 geïncorporeerd in Boek XI, Titel 5, van het Wetboek Economisch Recht (auteursrechten en naburige rechten – artikelen XI.165-XI.342/2 WER).

De auteurs van een werk van letterkunde of kunst – een begrip dat ruim moet worden geïnterpreteerd – genieten conform artikel XI.165, §1 WER vermogensrechtelijke auteursrechten (zie P. De Wulf, S. Diels, Overdracht van intellectuele rechten en de arbeidsovereenkomst, *Or.*, 2008, afl. 6, 152).

Regisseurs, tekstschrijvers en scenarioschrijvers worden beschouwd als ‘auteurs’ van een audiovisueel werk. Zij genieten auteursrechten (zie Boek XI, Titel 5, Hoofdstuk 2, artikel XI.179 WER).

Eenieder wiens naam of letterwoord waarmee hij te identificeren is als dusdanig op de prestatie, op een reproductie van de prestatie of bij een mededeling aan het publiek ervan wordt vermeld, waaronder bijvoorbeeld acteurs, worden als ‘uitvoerende kunstenaars’ beschouwd als bedoeld in artikel XI. 205, §2 WER. Zij genieten naburige rechten (zie P. De Wulf, S. Diels, Overdracht van intellectuele rechten en de arbeidsovereenkomst, *Or.*, 2008, afl. 6, 153-155).

Deze auteursrechten en naburige rechten zijn, zoals gezegd, vermogensrechten. Deze vermogensrechten ontstaan wanneer de auteur/uitvoerend kunstenaar werken tot stand brengt of prestaties levert ter uitvoering van zijn arbeidsovereenkomst en kunnen tegen een vergoeding worden overgedragen aan de werkgever voor zover uitdrukkelijk in die overdracht van rechten is voorzien en voor zover de creatie van het werk of de prestatie binnen het toepassingsgebied van de arbeidsovereenkomst valt (artikelen XI. 167, §3 en XI.205, §4 WER; zie ook H. Vanhees, Auteurscontract, in X, *Bijzondere overeenkomsten. Artikelsgewijze commentaar met overzicht van rechtspraak en rechtsleer*, Wolters-Kluwer, Mechelen, 2019, 66-85).

De overdracht van vermogensrechten op auteurswerken (creaties en prestaties) aan de werkgever door een werknemer-auteur/uitvoerend kunstenaar is aan bijzondere regels onderworpen. Zo bijvoorbeeld geldt de overdracht enkel voor vermogensrechten die rusten op werken die tot stand zijn gebracht in uitvoering van de arbeidsovereenkomst en voor zover deze werken binnen de toepassing van de arbeidsovereenkomst vallen. Bovendien moet de overdracht uitdrukkelijk bedongen zijn in een schriftelijke overeenkomst. Dit kan zowel in de arbeidsovereenkomst zelf als in een afzonderlijk gesloten overeenkomst. De omvang van de verleende exploitatierechten moet ook duidelijk omschreven zijn (H. Vanhees, *Auteurscontract*, in X, *Bijzondere overeenkomsten. Artikelsgewijze commentaar met overzicht van rechtspraak en rechtsleer*, Wolters-Kluwer, Mechelen, 2019, 66-85; P. De Wulf, S. Diels, *Overdracht van intellectuele rechten en de arbeidsovereenkomst*, *Or.*, 2008, afl. 6, 153-156).

V.4.2

De nv TvBastards doet als productiehuis een beroep op acteurs, regisseurs en anderen voor het maken van televisieprogramma's, waaronder de soap 'Familie'.

Velen van hen (acteurs, regisseurs,...) zijn als werknemers in dienst van de nv TvBastards op grond van een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde duur en ontvangen, als tegenprestatie van de krachtens de arbeidsovereenkomst verrichte arbeid, maandelijks een brutoloon.

Deze arbeidsovereenkomsten speciëren, naast het maandelijks brutoloon, ook de functie (regisseur, acteur,..) en/of de taken die de werknemers moeten uitoefenen bij het realiseren van tv-series. Bij acteurs worden ook de rollen/personages bepaald waaraan ze gestalte moeten geven in tv-series, zoals bijvoorbeeld het "*personage Pierrot (...) in de tv-serie met titel Familie*" (stukken 1, 111-118, bundel geïntimeerde).

Daarnaast voorziet de nv TvBastards, veelal via een afzonderlijke overeenkomst, in de betaling van een (forfaitaire) vergoeding aan de acteurs, regisseurs, e.a. die door een arbeidsovereenkomst verbonden zijn "*wegens de overdracht van de vermogensrechtelijke auteursrechten*" (stukken 1, 111-118, bundel geïntimeerde).

Ook deze overeenkomsten voor de overdracht van auteursrechten en naburige rechten verwijzen naar de functie (regisseur, acteur,..) van de contractueel aangeworven werknemer bij het realiseren van tv-series. Ook in deze overeenkomsten wordt, bij acteurs, verwezen naar de rollen/personages waaraan ze in tv-series gestalte moeten geven in de uitvoering van hun arbeidsovereenkomst (stukken 1, 111-118, bundel geïntimeerde).

V.4.3

De essentiële discussie tussen de partijen betreft de vraag of de vergoedingen voor de overdracht van auteursrechten en naburige rechten, die de nv TvBastards aan haar werknemers (acteurs, regisseurs,...) betaalt, te beschouwen zijn als loon waarop socialezekerheidsbijdragen moeten worden betaald.

Krachtens artikel 14, § 1, van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders en artikel 23, eerste lid, van de wet van 29 juni 1981 houdende algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers worden de sociale bijdragen berekend op het loon van de werknemer, waarbij het begrip loon wordt bepaald bij artikel 2 van de Loonbeschermingswet van 12 april 1965.

Artikel 2 van de Loonbeschermingswet verstaat onder ‘loon’, het loon in geld en de in geld waardeerbare voordelen waarop de werknemer ingevolge zijn dienstbetrekking recht heeft ten laste van de werkgever.

Het begrip loon in de Loonbeschermingswet, waarop sociale zekerheidsbijdragen verschuldigd zijn, is ruimer dan het begrip loon in de zin van de Arbeidsovereenkomstenwet (arbeidsrechtelijk loon). Artikel 2 van de Loonbeschermingswet breidt het loonbegrip in de zin van de Arbeidsovereenkomstenwet, zijnde de tegenprestatie van de krachtens de arbeidsovereenkomst verrichte arbeid, uit tot de voordelen in geld of in geld waardeerbaar waarop de werknemer ingevolge die dienstbetrekking aanspraak heeft ten laste van de werkgever. (Cass., 1 februari 2010, S.09.0065.N, www.juridat.be; V. Busschaert, K. Goyens, Aard van de vergoeding toegekend wegens de overdracht van auteursrechten op door de werknemer gecreëerde werken, *Or.*, 2014/2, 51).

Rekening houdende met de omvang van het hoger beroep, zoals supra uiteengezet (zie V.3), is de discussie voor het arbeidshof thans beperkt tot de vraag of vergoedingen voor de overdracht van auteursrechten en naburige rechten te beschouwen zijn als loon in de zin van in geld waardeerbare voordelen waarop de werknemer ingevolge zijn dienstbetrekking recht heeft ten laste van de werkgever (artikel 2, eerste lid, 3° van de Loonbeschermingswet).

V.4.4

Zoals gezegd, voorziet de nv TvBastards, naast een arbeidsovereenkomst, ook in een “*overeenkomst [voor de] overdracht van auteursrechten*” voor iedere auteur of uitvoerend kunstenaar die door haar als werknemer in dienst wordt genomen voor het realiseren van televisieprogramma’s, waaronder de soap ‘Familie’ (stukken 1, 111-118, bundel geïntimeerde).

Deze afzonderlijke overeenkomsten worden veelal op dezelfde dag ondertekend als de arbeidsovereenkomsten.

De overeenkomsten voor de overdracht van auteursrechten en naburige rechten voorzien in een (forfaitaire) vergoeding in euro's. Deze vergoeding wordt door de nv TvBastards betaald aan de contractueel in dienst genomen auteur/uitvoerend kunstenaar (regisseur, acteur,...) en dit voor de overdracht van zijn vermogensrechtelijke auteursrechten of naburige rechten aan de werkgever.

Deze (forfaitaire) vergoedingen voor de overdracht van auteursrechten en naburige rechten zijn dus *“in geld waardeerbaar voordelen”* als bedoeld van artikel 2, eerste lid, 3° van de Loonbeschermingswet.

V.4.5

Verder bepalen de overeenkomsten voor de overdracht van auteursrechten en naburige rechten dat de in dienst genomen auteur/uitvoerend kunstenaar alle wettelijke overdraagbare, huidige en toekomstige exploitatierechten op zijn creaties/prestaties en op de door de producent geproduceerde audiovisuele werken *“waaraan de [regisseur, acteur,...] heeft meegewerkt in de uitvoering van zijn arbeidsovereenkomst”*, met inbegrip van de voor deze exploitatie noodzakelijke rechten, in exclusiviteit aan de producent overdraagt teneinde deze de mogelijkheid te bieden de door hem geproduceerde audiovisuele werken naar behoren commercieel uit te baten.

De overdracht van auteursrechten en naburige rechten aan de werkgever is slechts mogelijk voor auteurswerken (creaties/prestaties als regisseur, acteur,...) die door auteurs/uitvoerende kunstenaars tot stand werden gebracht *“in uitvoering van hun arbeidsovereenkomst”*.

De overeenkomsten voor de overdracht van auteursrechten en naburige rechten, die in een soepel overdrachtsregime voorzien, zijn, conform de artikelen XI.167, §3 en XI.205, §4 WER, uitsluitend van toepassing op *“een creatie of prestatie die werd geleverd ter uitvoering van een arbeidsovereenkomst”* en *“voor zover de creatie of prestatie binnen het toepassingsgebied van de arbeidsovereenkomst valt”* (zie P. De Wulf, S. Diels, Overdracht van intellectuele rechten en de arbeidsovereenkomst, *Or.*, 2008, afl. 6, 153-155).

De auteursrechten en naburige rechten die via de *“overeenkomst [voor de] overdracht van auteursrechten”* door de werknemer aan de werkgever worden overgedragen, hebben uitsluitend betrekking op auteurswerken die tot stand zijn gebracht in uitvoering van de taken die krachtens de arbeidsovereenkomst op de auteur/uitvoerend kunstenaar rusten en waar-

voor hij contractueel in dienst werd genomen (H. Vanhees, *Auteurscontract, in X, Bijzondere overeenkomsten. Artikelsgewijze commentaar met overzicht van rechtspraak en rechtsleer*, Wolters-Kluwer, Mechelen, 2019, 67-68).

De (forfaitaire) vergoeding die de nv TvBastards als werkgever aan de contractueel in dienst genomen auteur/uitvoerend kunstenaar betaalt voor de overdracht van zijn vermogensrechten is bijgevolg een tegenprestatie voor de overdracht van rechten die voortvloeien uit de in uitvoering van de arbeidsovereenkomst tot stand gebrachte creaties of prestaties (auteurswerken) (Cass., 15 september 2014, S.12.0006.N www.juportal.be).

De (forfaitaire) vergoedingen kunnen onmogelijk los worden gezien van de krachtens de arbeidsovereenkomst tot stand gebrachte auteurswerken door auteurs/uitvoerende kunstenaars die door een arbeidscontract verbonden zijn. Zonder de hen in de arbeidsovereenkomsten toebedeelde rollen, taken en/of opdrachten (bij de realisatie van tv-series) en zonder hun in de uitvoering van de arbeidsovereenkomsten tot stand gebrachte creaties of prestaties (auteurswerken), kunnen geen auteursrechten en naburige rechten ontstaan (op hun auteurswerk) en is het niet mogelijk deze vermogensrechten, via overdracht, te exploiteren en te gelde te maken. Deze vermogensrechten, die in geld waardeerbare voordelen zijn, worden derhalve enkel gegenereerd voor zover de auteurs/uitvoerende kunstenaars hun contractueel bedongen arbeid uitvoeren (vgl. Arbh. Brussel, 11 mei 2017, *JTT*, 2017, 301; Arbh. Brussel, 2 februari 2017, *JTT*, 2017, 136).

V.4.6

De in geld waardeerbare voordelen zijn verschuldigd ‘*ingevolge de dienstbetrekking*’.

Het begrip ‘dienstbetrekking’ is ruimer dan de arbeidsovereenkomst en omvat ook andere arbeidsverhoudingen. ‘Ingevolge de dienstbetrekking’ is ruimer dan ‘als tegenprestatie van arbeid’. Het omvat zowel de eigenlijke tegenprestatie van arbeid (criterium bij arbeidsrechtelijk loon) als “*wat ter wille van die arbeid*” werd betaald. Eender welk band met de dienstbetrekking volstaat omdat de voorwaarde zou zijn voldaan. Het verband mag ruim zijn, zolang het maar bestaat. Er is een verband tussen de dienstbetrekking en het loon indien het loon er niet zou zijn zonder de dienstbetrekking (W. van Eeckhoutte, *Sociaal Compendium, Arbeidsrecht '17-'18*, Wolters-Kluwer, Mechelen, 2017, 1466-1467; W. van Eeckhoutte, Begrip loon in de bijdrageregeling van de sociale zekerheid voor werknemers, in R. Janvier, G. Van Limberghen, A. Van Regenmortel (ed.), *Het loonbegrip*, Die Keure, Brugge, 2005, 16-20; J. Vanthournout, Actuele problemen bij loonoptimalisatie: ‘voor elck wat wils’, In P. Humblot, I. Van De Woestyne (eds.), *Sociaal en fiscaal recht: ‘elck wat wils’*, Wolters-Kluwer, Mechelen, 2013, 291-292).

De nv TvBastards betaalde als werkgever de (forfaitaire) vergoedingen aan het contractueel in dienst genomen personeel (regisseurs, acteurs,...) als tegenprestatie voor de afstand van hun auteursrechten en naburige rechten op hun auteurswerken (creaties/prestaties) die in uitvoering van hun dienstbetrekking werden gerealiseerd.

Uit de vaststelling dat de overdracht van auteursrechten en naburige rechten niet in de arbeidsovereenkomst zelf maar in een afzonderlijke overeenkomst werd geregeld, zoals in casu, leidt de nv TvBastards verkeerdelijk af dat er geen verband bestaat tussen de (overdracht van) vermogensrechten en de arbeidsovereenkomst (vgl. H. Vanhees, *Auteurscontract, in X, Bijzondere overeenkomsten. Artikelsgewijze commentaar met overzicht van rechtspraak en rechtsleer*, Wolters-Kluwer, Mechelen, 2019, 68).

In tegenstelling tot wat de bv TvBastards voorhoudt, verwijst elke “overeenkomst [voor de] overdracht van auteursrechten” naar de ermee verband houdende arbeidsovereenkomst. Zij doet dat inzonderheid door te bepalen dat de overdracht van vermogensrechten slechts betrekking heeft op de auteurswerken waaraan de auteur/uitvoerend kunstenaar heeft meegewerkt “in uitvoering van zijn arbeidsovereenkomst” (stukken 1, 111-118, bundel geïntimeerde).

Bij een contractueel in dienst genomen auteur/uitvoerend kunstenaar ligt de dienstbetrekking aan de basis van het ontstaan, het overdragen en het te gelde maken van de auteursrechten en naburige rechten. Het gegeven dat de overdracht van vermogensrechten moet gebeuren via een afzonderlijke schriftelijke overeenkomst doet daaraan geen enkele afbreuk.

Uitsluitend door de dienstbetrekking kan de auteur/uitvoerend kunstenaar de vermogensrechten, die tijdens en door deze dienstbetrekking ontstaan, te gelde maken. De vergoeding voor de overdracht van auteursrechten en naburige rechten houdt duidelijk “verband” met de dienstbetrekking. Ze zou er niet zijn zonder de dienstbetrekking.

In die zin zijn de vergoedingen voor de overdracht van auteursrechten en naburige rechten in geld waardeerbare voordelen die verschuldigd zijn ‘ingevolge de dienstbetrekking’.

V.4.7

Elke auteur/uitvoerend kunstenaar kan zijn auteursrechten en naburige rechten op auteurswerken (creaties/prestaties), die hij als werknemer tot stand heeft gebracht tijdens en

door de uitvoering van de arbeidsovereenkomst, aan zijn werkgever overdragen tegen een vergoeding.

Hij draagt deze vermogensrechten over als werknemer-auteur/uitvoerend kunstenaar en wordt er ook in die hoedanigheid voor vergoed.

V.4.8

Elke werknemer-auteur/uitvoerend kunstenaar, die, veelal via een afzonderlijke overeenkomst, zijn auteursrechten en naburige rechten aan zijn werkgever overdraagt tegen een (forfaitaire) vergoeding, is *“ten laste van de werkgever”* gerechtigd op deze vergoeding.

V.4.9

De discussie of de vergoeding die voor de overdracht van vermogensrechten wordt betaald in werkelijkheid een (bijkomende) vergoeding is (als tegenprestatie) voor arbeid, werd reeds door de eerste rechters, met uitputting van hun rechtsmacht, beslecht aangezien zij in hun tussenvonnis van 23 mei 2016 op definitieve en onherroepelijke wijze hebben beslist dat een dergelijke vergoeding geen *‘arbeidsrechtelijk loon’* is.

Het voorgaande neemt niet weg dat deze vergoeding toch loon kan zijn in de zin van artikel 2, eerste lid, van de Loonbeschermingswet. Dat is het geval wanneer deze vergoeding te beschouwen is als een in geld waardeerbaar voordeel waarop de werknemer ingevolge zijn dienstbetrekking recht heeft ten laste van de werkgever.

De vraag of er al dan niet een aanwijsbaar mathematisch verband bestaat tussen de vergoeding voor de overdracht van auteursrechten en naburige rechten en het contractueel bedongen loon, is, naar oordeel van het arbeidshof, niet relevant omdat het geen antwoord biedt op de kernvraag of de vergoeding voor de overdracht van auteursrechten en naburige rechten te beschouwen is als een in geld waardeerbaar voordeel waarop de werknemer ingevolge zijn dienstbetrekking recht heeft ten laste van de werkgever.

Ook de uiteenzetting over het ruim gebruik dat werd gemaakt van de primaire, secundaire en afgeleide exploitatierechten die door de auteurs/uitvoerende kunstenaars aan de werkgever werden overgedragen, is, naar oordeel van het arbeidshof, zonder relevantie omdat het evenmin een antwoord biedt op de vraag of de vergoeding voor de overdracht van auteursrechten en naburige rechten te beschouwen is als een in geld waardeerbaar voordeel waarop de werknemer ingevolge zijn dienstbetrekking recht heeft ten laste van de werkgever.

V.4.10

Al het voorgaande doet het arbeidshof besluiten dat de door de nv TvBastards betaalde (forfaitaire) vergoedingen voor de overdracht van auteursrechten en naburige rechten te beschouwen zijn als in geld waardeerbare voordelen waarop de werknemer ingevolge zijn dienstbetrekking recht heeft ten laste van de werkgever.

Ook het Hof van Cassatie bevestigde, in zijn arrest van 15 september 2014, dat auteursrechten en naburige rechten, in de regel, een voordeel zijn waarop de werknemer ingevolge zijn dienstbetrekking recht heeft ten laste van de werkgever en deze vergoeding bijgevolg loon uitmaakt in de zin van artikel 2, eerste lid, van de Loonbeschermingswet waarop socialezekerheidsbijdragen verschuldigd zijn (Cass., 15 september 2014, S.12.0006.N www.juportal.be).

De nv TvBastards toont niet overtuigend aan dat het arrest van het Hof van Cassatie van 15 september 2014, uitzonderlijk, niet op haar van toepassing is.

In die zin zijn de vergoedingen voor de overdracht van auteursrechten en naburige rechten, die de nv TvBastards aan haar werknemers-auteurs/uitvoerende kunstenaars moet betalen, te beschouwen als loon in de zin van artikel 2 van de Loonbeschermingswet, waarop sociale zekerheidsbijdragen verschuldigd zijn.

De vorderingen van de RSZ zijn dan ook principieel gegrond.

V.4.11

De vorderingen van de RSZ worden cijfermatig niet betwist zodat de nv TvBastards moet worden veroordeeld om de volgende sommen en interesten aan de RSZ te betalen:

- 242.626,05 euro, meer de verwijlinteresten, aan de wettelijke rentevoet, vanaf 12 september 2014 op een bedrag van 199.586,49 euro;
- 266.779,06 euro, meer de verwijlinteresten, aan de wettelijke rentevoet, vanaf 22 februari 2013 op een bedrag van 255.771,83 euro;
- 850.041,75 euro, meer de verwijlinteresten, aan de wettelijke rentevoet, vanaf 15 maart 2012 op een bedrag van 680.655,39 euro;
- 205.658,75 euro, meer de verwijlinteresten, aan de wettelijke rentevoet, vanaf 23 januari 2015 op een bedrag van 176.175,70 euro;
- 18.945,57 euro, meer de verwijlinteresten, aan de wettelijke rentevoet, vanaf 6 februari 2015 op een bedrag van 15.941,12 euro;

- 234.054,39 euro, meer de verwijlinteresten, aan de wettelijke rentevoet, vanaf 11 december 2015 op een bedrag van 201.482,20 euro.

Vanaf de respectievelijke data van dagvaarding zijn gerechtelijke interesten verschuldigd, in die zin dat de gerechtelijke interest de voorzetting is van de verwijlinterest vanaf de inleidende akte van het rechtsgeding (J. Petit, *Interest*, Kluwer, Antwerpen, 1995, p. 172).

V.4.12

Artikel 1017, tweede lid, Ger.W. is niet van toepassing op de RSZ voor vorderingen ingesteld door of tegen de bijdrageplichtige werkgevers (Cass 9 mei 1983, *Arr. Cass.*, 1982-83, 1116; Cass., 26 september 1973, *Arr. Cass.*, 1974, 95).

De nv TvBastards treedt op in haar hoedanigheid van bijdrageplichtige werkgever en niet in deze van sociaal verzekerde of gerechtigde, zodat artikel 1017, tweede lid, Ger.W. geen uitwerking krijgt (Cass 18 oktober 1999, *Arr. Cass.*, 1999, 538).

De nv TvBastards moet, als in het ongelijk gestelde partij, worden veroordeeld tot de kosten van het geding (artikel 1017, eerste lid, Ger.W.).

De kosten van het geding worden opgesomd in artikel 1018 Ger.W.

De dagvaardingskosten worden bepaald op 195,35 euro + 231,72 euro + 243,13 euro + 157,24 euro + 195,31 euro + 197,64 euro.

De rechtsplegingsvergoeding is verschuldigd op grond van artikel 1022 Ger.W. en moet worden begroot volgens artikel 2 van het koninklijk besluit van 26 oktober 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding.

Er wordt één rechtsplegingsvergoeding toegekend per aanleg en per gerechtelijke band. Deze wordt berekend op basis van het bedrag van de hoofdvordering (Cass., 10 januari 2011, *RW*, 2010-11, 1057).

Het bedrag van de rechtsplegingsvergoeding in graad van beroep wordt bepaald door het bedrag van de vordering of van het verweer zoals omschreven in de beroepsakte, of, in geval van wijziging van de vordering in de loop van de aanleg, het bedrag van de vordering zoals dit in de laatste conclusie in die aanleg wordt gevorderd (B. Van den Bergh, S. Sobrie, *De rechtsplegingsvergoeding in al zijn facetten*, Wolters-Kluwers, Mechelen, 2016, 127).

De rechtsplegingsvergoedingen zijn op 1 juni 2021 geïndexeerd.

De vordering is in geld waardeerbaar (boven 1.000.000,00 euro).

De rechtsplegingsvergoeding bedraagt 18.000 euro in eerste aanleg en 19.500 euro in graad van beroep, nu er geen argumenten worden aangevoerd om af te wijken van het basisbedrag.

OM DEZE REDENEN HET ARBEIDSHOF

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

Rechtsprekend op tegenspraak en na erover beraadslaagd te hebben:

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk en gegrond.

Hervormt het vonnis van de tweede kamer van de arbeidsrechtbank Leuven van 24 april 2017, in de samengevoegde zaken met algemene rolnummers 12/589/A, 13/599/A, 14/1747/A, 15/330/A, 15/331/A en 16/175/A, behalve wat de samenvoeging en de ontvankelijkheid van de vorderingen betreft.

Opnieuw wijzende.

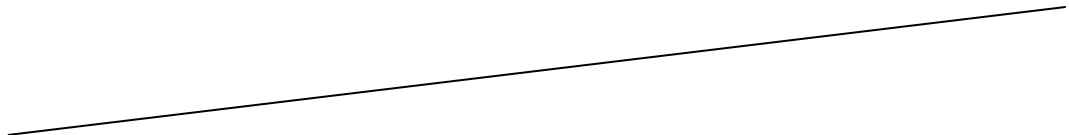
Veroordeelt de nv TvBastards om aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid de volgende sommen en interesten te betalen:

- 242.626,05 euro, meer de verwijlinteressen, aan de wettelijke rentevoet, op een bedrag van 199.586,49 euro, vanaf 12 september 2014 tot 5 november 2014 en vanaf dan de gerechtelijke interesten tot de dag der gehele betaling;
- 266.779,06 euro, meer de verwijlinteressen, aan de wettelijke rentevoet, op een bedrag van 255.771,83 euro, vanaf 22 februari 2013 tot 20 maart 2013 en vanaf dan de gerechtelijke interesten tot de dag der gehele betaling;
- 850.041,75 euro, meer de verwijlinteressen, aan de wettelijke rentevoet, op een bedrag van 680.655,39 euro, vanaf 15 maart 2012 tot 6 april 2012 en vanaf dan de gerechtelijke interesten tot de dag der gehele betaling;

- 205.658,75 euro, meer de verwijlinteressen, aan de wettelijke rentevoet, op een bedrag van 176.175,70 euro, vanaf 23 januari 2015 tot 6 maart 2015 en vanaf dan de gerechtelijke interesten tot de dag der gehele betaling;
- 18.945,57 euro, meer de verwijlinteressen, aan de wettelijke rentevoet, op een bedrag van 15.941,12 euro, vanaf 6 februari 2015 tot 12 maart 2015 en vanaf dan de gerechtelijke interesten tot de dag der gehele betaling;
- 234.054,39 euro, meer de verwijlinteressen, aan de wettelijke rentevoet, op een bedrag van 201.482,20 euro, vanaf 11 december 2015 tot 22 januari 2016 en vanaf dan de gerechtelijke interesten tot de dag der gehele betaling.

Verwijst de nv TvBastards conform artikel 1017, eerste lid, Ger.W. tot de kosten van het geding in alle aanleggen, met inbegrip, in graad van hoger beroep, van een bijdrage van 20 euro voor het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.

Begroot de gerechtskosten, in alle aanleggen, aan de zijde van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid thans op de dagvaardingskosten t.w.v. 195,35 euro + 231,72 euro + 243,13 euro + 157,24 euro + 195,31 euro + 197,64 euro, alsook op een rechtsplegingsvergoeding in graad van eerste aanleg t.w.v. 18.000 euro en op een rechtsplegingsvergoeding in graad van hoger beroep t.w.v. 19.500 euro.

Aldus gewezen en ondertekend door de zevende kamer van het arbeidshof te Brussel, samengesteld uit :

, raadsheer m.o.,
 , raadsheer in sociale zaken, werkgever,
 , raadsheer in sociale zaken, werknemer-arbeider,
 bijgestaan door , waarnemend griffier – hoofd van dienst.

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van 16 juni 2022 door:

, raadsheer m.o.,
 , griffier.